

DE SLECHTVALKEN in Liempde, 2017

Sinds eind 2015 is er een koppel slechtvalken aanwezig op de Sint-Jans OnthoofdingsKerk van Liempde. In 2016 had het koppel drie eieren en bracht het één jong vrouwtje groot. Ook dit jaar was er een Slechtvalkenkoppel aanwezig, nog steeds dezelfde man en vrouw.

Dit jaar hadden ze het beter gedaan, het vrouwtje had maar liefst vier eieren gelegd. Het koppel is op 12 maart begonnen met broeden.

Op 15 april is - denk ik - het eerste jong geboren. Uiteindelijk zijn ze alle vier uitgekomen en waren het allemaal vrouwtjes! De jongen groeiden gestaag en werden de eerste paar weken volop gevoerd

met kleine prooien. Op 27 april was het Koningsdag en werd het een zware dag voor de familie. Morgens werden de vlaggen weer uit de kerk gehangen en stonden Daan en ik paraat om het goed in de gaten te houden. Vorig jaar had ik het totaal gemist en bleven we naderhand toch met de vraag zitten waarom er twee bevruchte eieren niet uitgekomen waren. Vandaar dat ik het nu goed in de gaten wilde houden.

Na overleg met de brandweer

had ik de sleutels gekregen van de kerk zodat ik in kon grijpen als het echt fout zou gaan met de jonkies.

De eerste twee vlaggen aan de voorkant van de kerk waren geen probleem maar toen de twee vlaggen aan de achterkant naar buiten kwamen gingen de vogels van de jongen af. Pas na 2,5 uur (!!)

durfde een van de ouders terug te komen om de jongen warm te houden. Dat was echter maar voor korte duur en zo hebben ze de hele dag wat rond gevlogen en af en toe heel even de jongen warm gehouden. Als ze kleine jongen gehad hadden of nog eieren dan was het bij mijn weten veel slechter afgelopen; deze keer hadden ze dus geluk.

Op 9 mei hebben we de jongen geringd, gemeten en gewogen. Drie deden het er heel goed en één bleef een beetje achter en rochelde ook een beetje. Later was dat weer minder geworden maar ze is wel altijd een achterblijvertje gebleven . getrokken bij het Parochiebestuur met de vraag of we een tijdelijke kast mochten plaatsen in de kerk. Daar zouden we zolang de jongen in konden zetten zodat ze veel meer ruimte zouden hebben en meer konden oefenen met het uitslaan van de vleugels. Maar op de dag dat we te horen kregen dat we toestemming hadden gekregen voor een tijdelijke kast kreeg ik ook een telefoontje van Karel Voets. Ik moest maar eens naar de kerk komen want er was een jong naar beneden gevallen dat het helaas niet overleefd had.

Diezelfde avond hebben Driek Termeer en ik nog een nieuwe kast getimmerd in de kerk waar de rest kon genieten van heel veel ruimte!

Op 31 mei vloog het eerste jong uit, het tweede op 1 juni en de laatste, het achterblijvertje op 6 juni! Eén keer heb ik na een lange zoektocht samen met Pasquale een jong gevonden op de grond. Die hebben we op het dak gezet van het Kloosterhof en het dier is daarna ook niet meer op de grond gekomen.

Wat me dit jaar wel op viel was dat ze behoorlijk veel “laag” gezeten hebben. Veel op het Kloosterhof en op de Basisschool. Ook niet gek natuurlijk want die hebben beide een plat dak en dat is ideaal om op te landen, op te stijgen en gevoerd te worden. Dat valt op de schuine daken van de kerk niet mee.

Op 18 juni kreeg ik nog een melding via Bernadette dat er een slechtvalk tegen het raam was gevlogen bij de Basisschool. Na onderzoek bleek dit inderdaad zo te zijn, de vogel zat een beetje duf op het dak van de bejaardenwoningen en de klodder bloed op het raam bleek later van een duif te zijn geweest. Ze heeft waarschijnlijk voor het eerst met zo'n zware prooi rond gevlogen en niet genoeg

hoogte kunnen maken voordat ze de landing in kon zetten en is zodoende samen met de duif tegen het raam gevlogen. Hierna zijn de vogels nog enkele dagen gezien en daarna zijn ze één voor één vertrokken op wereldreis, op zoek naar een eigen territorium en partner.

Op 12 augustus kwam ik er achter dat een van de jongen op 10 augustus gefotografeerd was in Strijen, Zuid Holland. Ze zat toen op een afstand van 60km van Liempde.

Foto van Koos van der Vlies:

En toeval of niet! Middags kreeg ik via Peter van Geneijgen een mailtje dat een van de andere jongen op 2 juli dood gevonden was in Utrecht, en opgehaald was door een dierenambulance. Ze was 57 km van huis. Haar zag ik het laatst op 18 juni dus ze heeft niet lang mogen genieten van haar ontdekkingsreis. Meestal is het slecht afgelopen als je in het eerste levensjaar een terugmelding krijgt. Na het eerste jaar gaan ze op zoek naar een

nestlocatie en een partner en komen ze weer meer in de bewoonde wereld. Dan is de kans groter dat ze ergens gezien worden en de ring afgelezen wordt, of dat ze voor een van de vele webcams verschijnen op de nestlocaties.

Van het derde jong hebben we nog niks vernomen, net zoals het jong van 2016; wie weet wel een goed teken. Misschien komen we er nog ooit achter!

Verder hebben we nog de prooien bijgehouden maar dat blijkt toch wel erg veel werk te zijn. Om dat precies bij te houden, moet je minstens 3 a 4 keer per week alles af zoeken en dat is onbegonnen werk. Er zijn wel een paar nieuwe soorten gevonden tussen de prooiresten zoals gaai, wintertaling, kruisbek en halsbandparkiet. Wat betreft het eten van postduiven, dat waren er wel iets meer dan vorig jaar maar dat is ook logisch natuurlijk met 4 jongen tegenover 1 jong in 2016. Zeker tegen het einde als de jongen groter zijn en veel honger hebben, komen de postduiven weer wat meer op het menu te staan. Wel zaten daar weer erg veel verdwaalde Belgische duiven bij, zeker 50%! Erg weinig postduiven uit de directe omgeving net als vorig jaar.

Namens de Slechtvalken Familie wil ik iedereen bedanken die zich er weer voor ingezet heeft dit jaar en met name bedank ik het Parochiebestuur voor de medewerking. Hopelijk wordt het in 2018 weer een succes!

Dirk Eijkemans, namens de Vogelwerkgroep.